

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 441
din 20.08.2009**

Dosar nr.: 456/2007

Petiția nr.: 8047/07.08.2007

Petent: Sindicatul Liber Uzina Mecanică Ploeni - Prahova

Obiect: discriminare între două sindicate care activează în cadrul unei societăți comerciale

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 Sindicatul Liber din cadrul SC Uzina Mecanică Ploeni SA, loc. Ploeni, str. Republicii, nr. 1, județul Prahova, reprezentată prin domnul N M

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului.

I.2.1 S.C. Uzina Mecanică Ploeni S.A., loc. Ploeni, str. Republicii, nr. 1, Județul Prahova, cod. 105900, reprezentată prin domnul Director General Valerian Pârvu

II. Obiectul sesizării

2.1 Sindicatul Liber din cadrul SC Uzina Mecanică Ploeni SA sesizează faptul că, SC Uzina Mecanică Ploeni SA, aplică un tratament diferențiat sindicatului, în raport cu alt sindicat din cadrul societății, respectiv Sindicatul Siteco, prin virarea preferențială de contribuție.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Sindicatul Liber din cadrul SC Uzina Mecanică Ploeni SA, consideră că este supus unui tratament discriminatoriu în raport cu *Sindicatul Siteco*, de către conducerea societății, prin faptul că aceasta dipune viramente preferențiale.

3.2 Sindicatul Liber Plopeni SA, aduce la cunoștință faptul că, prin Sentința Civilă nr. 933/2005, devenită irevocabilă prin Decizia nr.120/2006 a Curții de Apel Ploiești, Tribunalul Prahova obligă C.N. Romarm S.A. filiala S.C. Uzina Mecanică Plopeni S.A., la plata contribuției către fondul *Sindicatului Liber Plopeni SA* în cuantum stabilit în CCM la nivel de unitate pe anii 2005-2006. Începând cu 1 martie 2006 a fost încheiat CCM la nivel de unitate pe anii 2006-2007, clauza privitoare la obligativitatea unității de a vira contribuție la fondul sindicatului în baza căreia a fost emisă sentința civilă. Administrația societății nu a dorit să pună imediat în aplicare Sentința Civilă nr. 933/2005 a Tribunalului Prahova, ajungându-se la executare silită (dos. 290/2006 la executor judecătoresc). Pe parcursul executării silite, întrucât administrația a susținut că unitatea are probleme financiare, reprezentanții sindicatului susțin că au dat dovadă de bunăcredință, înțelegând situația la momentul respectiv, ocazie cu care s-au încheiat două protocoale pentru eşalonarea datoriei la 08.03.2006 și 01.02.2007, făcând mențiune de fiecare dată că dacă unitatea nu își va respecta promisiunile, vor fi percepute majorări și penalități de întârziere, conform legii. În data de 30 iulie 2007, în prezența executorului judecătoresc domnul M S reprezentanții sindicatului susțin că au avut surprinderea să constate, după ce prin semnătură și ștampilă reprezentanții societății au recunoscut datoria către Sindicatul Liber Plopeni SA atât pe CCM, 2005-2006, cât și prin CCM 2006-2007 că reprezentanții societății nu mai susțin prevederile celor două protocoale și faptul că unitatea și-a încheiat datoria care opera pe CCM 2005-2006 și că, dacă sunt nemulțumiri în achitarea aceleiași obligații dar pe o clauză din noul CCM 2006-2007 să se adreseze instanței de judecată.

3.3 În cadrul S.C. Uzina Mecanică Plopeni SA, activează două sindicate, Sindicatul Liber, înființat în anul 1990, și *Sindicatul Siteco*, înființat ulterior. La conducerea societății au activat mai mulți conducători, care, potrivit susținerilor Sindicatului Liber au simpatizat și simpatizează cu *Sindicatul Siteco*, dispunând pe perioada de conducere respectivă, viramente preferențiale către *Sindicatul Siteco*. Astfel, se informează că prin virarea preferențială de contribuție la fondul *Sindicatului Siteco*, începând din luna mai 2004, conducerea/conducerile unității a/au creat o posibilă situație discriminatorie între cele două organizații sindicale ce activează în cadrul aceleiași unități, respectiv S.C. Uzina Mecanică Plopeni.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresele înregistrate cu nr. 8839/ 27.08.2007a fost citat Sindicatul Liber Plopeni prin reprezentant doamna S T M -consilier juridic.

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr. 8838/27.08.2007, a fost citată S.C. Uzina Mecanică Plopeni S.A., prin reprezentant domnul consilier juridic R N

V. Susținerile părților și raportul de investigație

5.1 S.C. Uzina Mecanică Plopeni S.A. aduce la cunoștință faptul că, în cadrul societății își desfășoară activitatea două sindicate reprezentative. Conform prevederilor art.22, alin. 3, din Legea nr. 54/2003 „unitățile în care sunt

constituite organizații sindicale, care au dobândit reprezentativitate, în condițiile legii, sunt obligate să pună, cu titlu gratuit la dispoziția organizațiilor sindicale, spațiile corespunzătoare funcționării acestora și să asigure dotările necesare desfășurării activităților prevăzute de lege”. Societatea sus-menționată susține că și-a îndeplinit obligația legală și a asigurat, ambelor sindicate spații corespunzătoare desfășurării activității. Deasemenea, susține că desfășurarea activității sindicale nu depinde de plata vreunei contribuții la fondul sindicatului, cum în mod eronat se susține de către Sindicatul Liber, organizația sindicală constituindu-și fondurile necesare desfășurării activității din cotizația membrilor de sindicat, care în conformitate cu prevederile Legii nr. 54/2003 ar trebui să fie de 1% din venitul salarial lunar al membrilor de sindicat, precum și din alte surse stabilite conform legislației în materie. Prevederile legale menționate nu condiționează desfășurarea activităților sindicale de obținerea unor contribuții din partea unităților unde acestea își desfășoară activitatea. Astfel, conform prevederilor art. 138, alin. 3 din CCM, prevederi negociate și acceptate de către părțile semnatare, societatea are obligația de a achita contribuția la fondul sindicatului numai în situația în care activitatea sindicală necesită mai mult de 5 zile lunar, iar liderii sunt salariați de către sindicat. Acest fapt rezultă și din declarația autenticată, dată de către Sindicatul Siteco, prin reprezentant legal, care certifică faptul că și în cazul celui alt sindicat reprezentativ, Siteco, s-a procedat identic, neputând fi vorba de nici un fel de discriminare, pe perioada în care reprezentanții organelor de conducere au fost salariați de către unitate. Contribuția unității la fondul sindicatului a început să fie virată către acesta din momentul în care reprezentantului sindicatului i-a fost suspendat Contractul individual de muncă și a fost salariat de către sindicat. Prevederile contractelor colective de muncă referitoare la această problemă au fost preluate succesiv în cadrul negocierilor, iar interpretarea modalității de contribuție a unității la fondurile sindicatelor a rămas aceeași de la an la an, urmând aceeași linie de gândire, tocmai în ideea nediscriminării niciunuia dintre partenerii de dialog social. Prin adresa nr. 110/05.09.2007, Sindicatul Liber Ploeni SA recunoaște necesitatea desfășurării activității sindicale pe o perioadă mai mare de 5 zile lunar și solicită chiar suspendarea contractului individual de muncă și încadrarea în muncă la Sindicatul Liber Ploeni SA pe perioada mandatului a unui reprezentant din organele de conducere sindicale, ceea ce întărește susținerile de mai sus referitoare la modul de interpretare al clauzei contractuale în discuție. În situația suspendării contractului individual de muncă al unui lider și salarizarea acestuia de către sindicat SC Uzina Mecanică Ploeni SA, va proceda la virarea sumelor precizate în (Contractul colectiv de muncă), fără a exista nici un fel de discriminare între cele două sindicate reprezentative.

5.2 Sindicatul Liber susține că la nivelul S.C. Uzina Mecanică Ploeni S.A., activează două sindicate și în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 54/2003 a sindicatelor, art. 34, după anul 2004, membrii organelor de conducere au optat să rămână în producție, desfășurând activitate sindicală potrivit art. 35 din aceeași lege, respectiv între 3-5 zile lunar, fără afectarea drepturilor salariale. Sindicatul Liber susține că această modalitate prevăzută de lege a deranjat conducerile unității pe perioada 2004 și în mod indirect, suspendarea CIM-ului,

reprezentanților *Sindicatului Liber*, condiționat de plata unei contribuții către sindicat în concepția căroră fiind destinată exclusiv salarizării liderilor. Aceasta a fost însă contrazisă prin admiterea acțiunii introduse de *Sindicatul Liber Plopeni SA* la Tribunalul Prahova, admisă și soluționată prin sentința civilă nr. 933/2005, care a devenit irevocabilă prin Decizia nr. 120/2006 a Curții de Apel Ploiești, prin care instanța obligă unitatea la plata contribuției către Sindicatul Liber, necondiționat de scoaterea din producție a reprezentanților organelor de conducere, instanța reținând susținerile sindicatului nostru conform art. 7, din Legea sindicatelor, care prevede că fiecare sindicat are dreptul să-și organizeze gestiunea și activitatea cu respectarea legii. Nemulțumirea provine din faptul că înspre *Sindicatul Siteco*, începând cu anul 2005 și până în prezent au fost virate preferențial sume reprezentând contribuție conform CCM, iar către *Sindicatul Liber Plopeni SA*, chiar și după declanșarea unui litigiu de muncă în instanță, în conformitate cu prevederile Legii nr. 168/1999, privind soluționarea conflictelor de muncă, nu se înțelege de către persoanele cu funcții de conducere la nivel de unitate, faptul că favorizarea uneia dintre organizații sindicale constituie discriminare, prin această atitudine aducându-se *Sindicatului Liber* prejudicii atât morale cât și financiare. După pronunțarea Sentinței civile nr. 933/2005 a Tribunalului Prahova și rămânerea irevocabilă a acesteia prin decizia nr. 120/2006 a Curții de Apel Ploiești, s-a ajuns la executare silită și pe toată perioada executării, la data de 08.03.2006, s-a încheiat între conducerea societății și reprezentanții sindicatului un protocol pentru eşalonarea plăților în patru tranșe. La data de 30.07.2007, delegatul conducerii unității înaintea executorului judecătoresc și a reprezentanților sindicatului, nu a mai recunoscut datoria pentru care se încheiaseră anterior un protocol. În tot acest timp reprezentanții sindicatului au avut cunoștință că *Sindicatul Siteco*, beneficiază aproape lunar de contribuția prevăzută de CCM, la nivel de unitate. Motive de discriminare s-au înregistrat și cu privire la tratamentul liderilor la nivelul celor două sindicate, liderii Siteco, fiind plătiți pentru activitatea sindicală prin acordarea preferențială de ore, în acest mod fiind stimulat activul sindical în două modalități, respectiv prin acordarea contribuției sindicale și a unor sume din fondurile unității.

5.3 În data de 19.01.2009 echipa de investigații formată din V Ș și S V s-a deplasat la sediul S.C. Uzina Mecanică Plopeni pentru a investiga memoriul *Sindicatului Liber Plopeni*. Potrivit acestuia, sindicatul *Sindicatul Liber Plopeni* este discriminat în ceea ce privește acordarea unor drepturi bănești de către conducerea Uzinei Mecanice în raport cu *Sindicatul Siteco*. La sediul Uzinei Mecanice Plopeni agenții constatatori au discutat cu dl. ing. V P – Director General și dna. G N – consilier juridic. Aceștia au susținut că:

- în anul 2000 s-a desfășurat contractul de muncă al liderului *Sindicatului Siteco* întrucât acesta nu îl avea suspendat și prin urmare nu i se putea acorda contribuția sindicală conform contractului colectiv de muncă;
- dl. N M, de la *Sindicatul Liber*, nu are contractul de muncă suspendat;

- a fost plătită Sindicatului Liber Ploeni suma de 450 de milioane lei ca urmare a unui protocol încheiat între cele două părți la data de 30.05.2008 și litigiul dintre părți s-a stins.

- Uzina Mecanică Ploeni a acordat contribuția în cauză sindicatului Siteco întrucât liderul sindicatului nu avea calitatea de salariat al UMP (și-a dat demisia);

- în urmă cu o lună, de la data investigației, reprezentanții Sindicatului Liber nu s-au prezentat la discuțiile cu conducerea privind Contractul Colectiv de Muncă;

- în luna septembrie a anului 2008 liderul și vicedirul Sindicatului Liber au plecat din uzină beneficiind de prevederile unei ordonanțe care acorda salarii compensatorii;

- sunt în continuare reprezentanții sindicatului;

- a reiterat ideea că liderul Sindicatului Liber nu avea contractul de muncă suspendat și de aceea nu i s-a acordat indemnizația în cauză în timp ce liderul Sindicatului Siteco i-a fost acordată tocmai pentru că avea contractul de muncă suspendat;

- de asemenea în perioada 2005-2008 Uzina Mecanică Ploeni și Sindicatul Liber Ploeni s-au aflat în litigiu, motiv pentru care Uzina Mecanică Ploeni nu a plătit respectiva contribuție sindicatului;

- în afara problemei privind acordarea contribuției ambelor sindicate, acestora le-au fost acordate toate beneficiile și ajutoarele materiale considerate necesare.

Din actele transmise echipei de investigații de către conducerea Uzinei Mecanice Ploeni, precum și din susținerile verbale ale acesteia, au rezultat următoarele:

- Sindicatul Liber a acționat în instanță conducerea Uzinei Mecanice Ploeni în scopul obținerii sumelor de bani datorate de către aceasta cu titlul de contribuție sindicală;

- în data de 30.05.2008 a fost încheiat un Protocol între cele două părți, protocol prin care s-a stabilit ca Uzina Mecanică Ploeni să achite eşalonat suma de 45.000 lei Sindicatului Liber Ploeni;

Conform actului anexat la dosar denumit „Tranzacție” încheiată în data de 30.05.2008: „prezentul document constituie cererea de renunțare la litigiul existent între părți aflat pe rolul Tribunalului Prahova”. La finalul discuțiilor, atât directorul general, cât și dna consilier juridic și-au arătat disponibilitatea de a pune la dispoziția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării orice alte date necesare.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea

încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5 Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G.

nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

6.6 Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele cuprinse în art. 1 și art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excudere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei (petenților/petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.7 În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.8 Curtea Constituțională a reținut în Decizia nr.1.011 din 8 noiembrie 2007 publicată în Monitorul Oficial nr. 809 din 27 noiembrie 2007, și a reiterat în Deciziile sale cu nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial nr.537 din 16.07.2008, că „Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare este o reglementare specială care stabilește comportamentele considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și creează mecanismele prin care orice tip de discriminare poate fi sancționat și eliminat”. Astfel, Curtea în mod expres desprinde scopul legiuitorului în reglementarea acelor „comportamente”, i.e. împrejurări de fapt aplicate la situația unor persoane, grupuri de persoane sau comunități comparativ cu alte persoane, grupuri de persoane ori comunități, ce pot fi reținute ca discriminatorii în ipotezele prevăzute de Ordonanța nr. 137/2000, republicată.

6.9 Este evident în acest sens, că acele comportamente care intră sub incidența O.G. nr. 137/2000, vizează faptele săvârșite cu vinovăție, sancționabile contravențional, potrivit Ordonanței în speță. Pe de altă parte, în esența sa, Ordonanța nr. 137/2000 transpune prevederile Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000. Domeniul de reglementare al Ordonanței nr. 137, corelativ art. 3, vizează condițiile de încadrare în muncă, criteriile și condițiile de recrutare, selectare și promovare, accesul la toate formele și nivelurile de orientare, formare și perfecționare profesională, protecția și securitatea socială, serviciile publice sau alte servicii, accesul la bunuri și facilități, sistemul educațional, asigurarea

libertății de circulație, asigurarea liniștii și ordinii publice, alte domenii ale vieții sociale.

6.10 Prin Decizia nr. 87/2001 publicată în Monitorul Oficial nr. 298/2001, Curtea Constituțională a statuat ca dispozițiile art.16 alin.(1) din Constituție garantează egalitatea în drepturi a cetățenilor, iar nu egalitatea persoanelor colective, a persoanelor juridice. Curtea Constituțională s-a pronunțat în mod constant în acest sens, de exemplu prin deciziile nr.102 din 31 octombrie 1995 și nr.70 din 23 mai 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.287 din 11 decembrie 1995 și, respectiv, nr.181 din 7 august 1996. În mod similar, prin Decizia nr. 221/2001 publicată în Monitorul Oficial nr. 709/2001, Curtea Constituțională a statuat că principiul consacrat de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție este aplicabil, exclusiv, în privința egalității cetățenilor "în fața legii și a autorităților", iar nu și cu privire la drepturile unor persoane juridice, subiecte ale raporturilor juridice contractuale. De asemenea, prin Decizia nr. 247/2001 publicată în Monitorul Oficial nr.693/2001, Curtea Constituțională a reținut că art.16 alin.(1) din Constituție, care consacră principiul egalității în drepturi, impune un tratament egal în fața legii și a autorităților publice numai în privința cetățenilor aflați în situații identice, iar nu și în privința persoanelor juridice.

6.11 Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 1088 din 30 martie 2006 a reținut ca în conformitate cu Art. 1 alin. (3) din Constituția României, revizuită, România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea sunt valori supreme garantate. Este cunoscut că potrivit art. 16 din Constituția României, se instituie egalitatea în drepturi a cetățenilor, fără privilegii și fără discriminări. Raportandu-se la prevederile Ordonanței nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că principiul egalității între cetățeni, excluderea privilegiilor și discriminării sunt garantate, în temeiul art. 1 alin.2 din O.G. nr. 137/2000. Înalta Curte a conchis: Universalitatea recunoașterii și apărării drepturilor omului impune în mod necesar aplicarea lor egală pentru toți indivizii, iar principiul nediscriminării este înscris practic, în toate tratatele și documentele internaționale de protecție a drepturilor omului. (Înalta Curte de Casație și Justiție-Secția C.A.F., Decizia nr. 1088 din 30 martie 2006).

6.12 În raport cu dispozițiile legale și statuările Curții Constituționale precum și ale instanței supreme, Colegiul Director ia act că obiectul petiției vizează, în esență, probleme legate de acțiuni concretizate în virarea, respectiv nevirarea unor sume de bani reprezentând contribuția datorată la fondul unităților de sindicat, de natură a genera disfuncționalități de ordin administrativ și financiar. Astfel, aspectele de discriminare invocate în cauză sunt corelative alegației viramentelor preferențiale acordate de unitatea reclamată între două unități de sindicat. Din acest punct de vedere, ipoteza ce ar urma a fi analizată sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000 are în vedere un tratament prezumtiv diferit aplicat de partea reclamată unor persoane colective, cu personalitate juridică.

6.13 Dincolo de acest aspect ce pune în discuție incidența cauzei în câmpul de aplicare al Ordonanței nr.137/2000 republicată, Colegiul Director ia act de

faptul că susținerile contradictorii ale părților, pe fond, vizează aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea prevederilor cuprinse în Contractul colectiv de muncă aplicabil la nivelul societății reclamate. Din acest punct de vedere, Colegiul este chemat să se pronunțe asupra unei situații de fapt sub aspectul justificării drepturilor subiective ale unității sindicale ce se constituie petentă în dosarul prezent. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul Director ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza prevederile invocate din contractul colectiv de muncă și modalitatea efectivă de aplicare a acestora. Or, o atare analiză nu poate fi apreciată de Colegiul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, deoarece, acest aspect excede competențelor stipulate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.14 Astfel, cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătura cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale privind contractul colectiv de muncă aplicabil. Or, părțile au invocat în cursul soluționării soluțiile pronunțate de instanțele de judecată cu privire la aspectele subsecvente petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor art. 2 alin.1 al Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

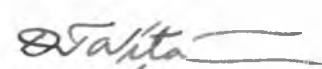
Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării: 03.12.2009

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.